

544.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 30 czerwca 1927 r.

**w sprawie produkcji, przywozu i używania bieli
ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych związków
ołowiu.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezy-

denta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zakładanie nowych fabryk bieli ołowianej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jest wzbronione.

Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych może w razie uzasadnionej potrzeby pozwolić na założenie nowej fabryki bieli ołowianej.

Art. 2. Przywóz z zagranicy bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych produktów, zawierających te związki ołowiu, dozwolony jest tylko na podstawie pozwolenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Przemysłu i Handlu.

Zakaz powyższy nie dotyczy przywozu farb artystycznych w postaci gotowej do użytku.

Art. 3. Stosowanie bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych produktów, zawierających te związki ołowiu, jest wzbronione w malarstwie budowlanym wewnątrz budynków.

Zakaz ten nie dotyczy:

- a) wykonywania robót malarskich wewnątrz dworców kolejowych i tych zakładów przemysłowych, co do których inspektor pracy w porozumieniu z właściwą władzą sanitarną uzna w myśl przepisów, wydanych na podstawie punktu 3 art. 6 niniejszego rozporządzenia, stosowanie produktów wymienionych w ustępie 1-ym za niezbędne. Inspektor pracy winien uprzednio zasięgnąć opinii organizacji pracodawców i pracowników;
- b) stosowania barwników białych, zawierających najwyżej 2% czystego ołowiu.

Używanie bieli ołowianej, siarczanu ołowiu i innych produktów, zawierających te związki ołowiu, jest dozwolone w malarstwie artystycznym i dekoracyjnym.

Art. 4. Zatrudnianie młodocianych poniżej lat 18 oraz kobiet w malarstwie przemysłowym przy wszelkich robotach, związanych z użyciem produktów, zawierających biel ołowianą i siarczan ołowiu, jest wzbronione.

Okręgowy inspektor pracy może w porozumieniu z wojewodą, po zasięgnięciu opinii organizacji pracodawców i pracowników, zezwolić na zatrudnienie osób poniżej lat 18 w celu nauki zawodowej przy robotach wymienionych w punkcie a ustępu 2 i w ustępie 3 art. 3.

Art. 5. Pracownikom malarskim wolno używać produktów, zawierających biel ołowianą i siarczan ołowiu tylko w postaci pasty lub farby gotowej do użytku.

Przygotowanie proszku i kryształków past i farb, zawierających produkty wymienione w ustępie pierwszym, dozwolone jest tylko w specjalnych dostosowanych do tego pomieszczeniach i urządzeniach.

Zakazane jest szlifowanie i skrobanie na sucho powierzchni krytych produktami, zawierającymi biel ołowianą i siarczan ołowiu.

Art. 6. Ministrowie Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu i Spraw Wewnętrznych łącznie, a co do zakładów podległych poszczególnym ministrom w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wydadzą zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu:

1) przepisy w sprawie urządzenia fabryk bieli ołowianej oraz innych związków ołowiu;

2) przepisy higieny i bezpieczeństwa, jakim odpowiadać powinny pomieszczenia, w których przygotowywane są gotowe do użytku farby i pasty, zawierające biel ołowianą, siarczan ołowiu i inne produkty, związki te zawierające i w których prowadzone są roboty malarskie przy użyciu tych farb i past;

3) przepisy normujące używanie bieli ołowianej przy wykonywaniu robót malarskich wewnątrz dworców kolejowych i zakładów przemysłowych (punkt a ustępu 2 art. 3) po zasięgnięciu opinii organizacji zawodowych pracowników i pracodawców;

4) przepisy o środkach bezpieczeństwa i higieny pracy, które powinny być przestrzegane przez pracowników przy stosowaniu produktów, zawierających biel ołowianą, siarczan ołowiu i inne związki ołowiu, oraz przepisy, zapewniające pracownikom tym warunki, umożliwiające przestrzeganie czystości, w szczególności przepisy co do umywalni, ubrań robotniczych przy pracy, przechowywania odzieży i t. d.

Przepisy wymienione w p.p. 3 i 4 niniejszego artykułu winny być przez kierownika przedsiębiorstwa odczytane, wyjaśnione i wręczone każdemu robotnikowi, który przy pracy używa powyższych produktów; powinny one również być wywieszane na widocznym miejscu w zakładach pracy.

Art. 7. Zgłaszanie wypadków zatrucia ołowiem, postępowanie władz nadzorczych w razie takiego zgłoszenia oraz badanie zdrowia pracowników, narażonych na zatrucie ołowiem, odbywać się będzie na podstawie odpowiednich przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu.

Art. 8. Winny przekroczenia przepisów art. 1 ust. 1, art. 3 ust. 1 i art. 5 niniejszego rozporządzenia oraz przepisów, wydanych na podstawie art. 6 niniejszego rozporządzenia, będzie karany — o ile dany czyn nie ulega karze surowszej w myśl innych przepisów — grzywną do 2000 zł. i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar.

Powołanymi do wnioskowania kar są inspektorzy pracy i inne władze właściwe.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie ponad 6 tygodni.

Art. 9. Obok kary, przewidzianej w art. 8, należy orzec konfiskatę bezprawnie wyprodukowanych wyrobów oraz materiałów, służących do ich wytwarzania.

Jeżeli ściganie lub skazanie winnego jest niemożliwe, należy orzec samoistnie o konfiskacie.

Art. 10. Do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w art. 8; z wyjątkiem wypadków oznaczonych w art. 12, powołane są władze administracyjne I-ej instancji.

Przeciwko orzeczeniom władz administracyjnych I-ej instancji można w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi według przepisów postępowania, obowiązujących w I-ej instancji sądowej.

Wyrok sądu okręgowego wydany w II-ej instancji nie ulega zaskarżeniu.

Art. 11. Na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Art. 12. Kierownicy zakładów pracy państwowych, samorządowych lub znajdujących się pod zarządem państwowym winni przestępstw przewidzianych w art. 8 podlegają karom wyłącznie w drodze sądowej.

Art. 13. Do orzeczenia o samoistnej konfiskacie, przewidzianej w art. 9 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10—12.

Art. 14. Przedmioty, ulegające konfiskacie w myśl niniejszego rozporządzenia, może władza administracyjna zająć.

Art. 15. Winny naruszenia przepisów art. 4 będzie karany — o ile dany czyn nie ulega karze surowszej w myśl innych postanowień — grzywną do 2000 zł. i aresztem do sześciu tygodni lub jedną z tych kar.

Właściwe do orzekania są sądy powiatowe (pokoju).

Art. 16. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrom: Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu — każdemu we właściwym zakresie działania, a co do zakładów podległych poszczególnym ministrom w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 17. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego i wchodzi w życie w 6 miesięcy po dniu ogłoszenia. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą postanowienia z nim sprzeczne. Postanowienia dotąd obowiązujące, sprzeczne z przepisami, wydanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, tracą moc z chwilą wejścia w życie wspomnianych przepisów.

Na obszarze województwa śląskiego rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w terminie, oznaczonym przez Sejm Śląski.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*